

Completada
18.XI.54

Glasgow, 24 oct. 54.

(Benvolgut Sr. Vicens:

Estem aquí en mig d'un diumenge escocès — molt pitjor que el britànic en general — i hi ha temps per tota mena d'afers privats i moderats. Procuraré per, doncs, el reportatge que li dec sobre les meves primeres impressions. Com que hauria d'ésser molt llarg, esperava dedicar-li un "week-end" tranquil. Avui pot ésser que l'hagi de reduir una mica, però, havent rebut la seva amable postal, signada també pels amics del meu més grat record, no puc ja esperar més.

El primer sentiment, no més breu i fugitiu, aquest país a Newhaven, fou ja el de trovar-lo extraordinàriament confortable i acollidor. Després vaig anar penetrant més i més al seu ordre i amabilitat humanament quasi perfectes i vaig dir-me: has arribat de debò al país més sòlid del món. La confiança, el respecte i l'ajuda mútua d'aquesta gent són quelcom d'inedit per a mi. Les ciutats i les obres públiques no tenen aquí l'espectacularitat de la fantasia perspectivista planificada com a França, però són d'una comoditat i eficàcia sorprenents; me ho veu que no volem embadalir-los sino servir-los bé.

No més arribar a Londres el Sr. Batista fou la nostra providència, ajudat per l'Elliott i altres professors amb qui poguérem assistir al dinar inaugural de l'"Anglo-Catalan Society". Amb tres dies poc es pot veure del noustrous Londres; es clar que ho és per les seves dimensions i no per la seva fermesa, molt humana. Vehierem Oxford Street, Regent St., Charing Cross, Picadilly, Trafalgar Square, Whitehall amb els edificis oficials - varem estar fent el badooc a 10 Downing St., esperant veure sortir a Sir Winston cap aquesta històrica conferència de Londres, veure l'Exit - el Mall, St. James Palace, el Parlament per fora i Westminster Abbey per dins - impresionant! El metro es una meravella.

Anarem a Oxford el dia 1. No hi trobarem al Sr. Trueta però sí a en Gili. La visita als magnífics "colleges" fou una delícia i una sorpresa constant. Hi han uns patis - dits "quadrangles" - increïblement alegres i artístics, a causa de l'herba, les flors, l'arquitectura i l'esculptura policromada. Al dia 3 el Sr. Batista ens ensenyà Cambridge. És completament diferent; més auster, més estrictament universitari com a ciutat, però els seus parcs i edificis tenen una

afortunadament. El fred diuen que no ve' fins el
gener i sembla que tenen raó. He trobat un hos-
patament magnífic a una casa particular: dormi-
tori, gran sala assoljada (?), alimentació abundant
i ben condimentada. Aquest últim punt em fa discre-
par de les opinions corrents sobre la cuina d'aquí i,
també, correr el risc d'engreixar-me. Per viure
no més em cal la meitat del sou, cosa totalment
inèdita per a mi, miserable proletari de la cultura
"allà baix" - nom que donem a la península d'aquí
estant - , i que encara em té desconcertat. A més, el tre-
ball és mínim - 8 hores setmanals amb dissabte i
dilluns lliures - . Haig de lamentar la progressiva
i vergonyosa desaparició del meu ressentiment i
audàcia professionals, doncs.

La gent del departament i del Club de profes-
sors m'ha acollit estupendament. Me les arreglo bé amb
els alumnes - més bons del que'm tenia - i he co-
mençat a treballar en filosofia. Quan equilibri el
preuost ~~de~~ començaré a comprar llibres i a viatjar,
si fa bo. Tu i, una forta abraçada per tots, especial-
ment cordial per vosté, i compliments per la seva
esposa i fills.

J. Pérez Ballarín

grandiositat magnífica amb moltes més possibilitats per l'esbarjo. Després de veure aquestes dos ciutats i d'ésser somerament informat de les seves institucions i tradicions, un home es pregunta si és que realment sospitava abans que és una universitat. Representar una experiència inoblidable i d'hor pel visitant fugaç. Els esforços, doncs, a que'ns huiquin envaja i procurin eliminar-la quan més aviat millor venint cap aquí. Ah, quina joia del gòtic anglès la capella del "King's College" de Cambridge, vista a més amb so d'orque i cant de veïnes!

I bé, soc a Glasgow des del dia 4. Impresió fonamental: Escòcia no té absolutament res que veure amb Anglaterra - aquest fet és molt encoratjador per un català. Aquesta gent del nord és molt més "meridional" que els anglesos: més oberts, més cordials i un xic turbulents; aquí no hi han els terrífics silencis i cares de fusta d'Anglaterra. La ciutat no és tan elletja com m'havien dit, sobre tot aquest barri de l'Universitat a on jo visc. No més hi ha una cosa: sempre plou, rarament es limita a estar nívol i és un miracle que faci sol, com avui en fa